

sionering end de nuværende, og de Herrer ville altsaa see, at naar De ville bedømme Pensionsloven, maa De tage et meget alvorligt og vægtagtig Hensyn til de administrative Tilstande, hvorpaa den skal anvendes; thi det er langt mere disse end Pensionslovens Scala, der virke til Pensionsbyrdens Forøgelse. Af disse 45 pCt. af de samtlige Pensioner, der nydes af 30 pCt. af Pensionisternes Antal, skriver den langt overveiende Deel sig fra langt tilbage i Tiden, hvilket vil være klart af, hvad jeg sagde, at de nydes af Pensionister, der have over 40 Aars Tjenesteaalder, og lad mig, før at det kan blive ret klart, hvilken Forskel der var mellem de daværende og Nutidens Forhold, tilføje, at Gjennemsnittet af Pensionsrettens Indtædtelse for samtlige disse Foll er 21 Aars Alderen. Vilde de Herrer i Modsetning hertil tage de 30 pCt. der ligge os nærmere, og som indbefatte dem, der have havt mindre end 22 Aars Tjenesteaalder, vilde De finde, hvad jeg navnlig her skal fremhæve, at den Gjennemsnitsalder, hvormed disse Pensionister begyndte deres Pensionsberettigelse, var 36 Aar, ja vilde de Herrer gaae endnu nærmere til Nutiden og tage de 10 pCt. af Pensionisterne, som alle have under 10 Aars Tjenesteaalder, kommer man til det Resultat, at Gjennemsnitsalderen for dissees fgl. Udnævnelse er 41 Aar. Det er absolut nødvendigt at tage disse Forhold med i Die, naar man vil bedømme Pensionsloven, thi jeg gentager, at Pensionsstryket ikke saameget fremgaaer af Pensionslovens Bestemmelser som af de administrative Forhold, og væsentlig da saadanne, som hidvære fra en tidligere Tid, hvorpaa Pensionsloven dog har maattet anvendes. I det jeg nu gentager, at jeg finder, at en Million er en meget stor Byrde, siger jeg, at det har maattet være et Spørgsmaal til alvorlig Overveielse for Regjertingen, hvad der da skulde, og hvad der billigtvis og retfærdigtvis kunde gjøres til at lette denne Byrde, men ligesom jeg i den Henseende har fulgt det Princip, der allerede tidligere leilighedsvis har været anvendt af den lovgivende Magt, nemlig at søge at begrænse de pensionsberettigede Embedsmænds Antal, saaledes tror jeg, at ingen

af de ærede Medlemmer, der overhovedet ville see Sagen, som den foreligger, skal kunne benegte, at der gjennem samtlige de forelagte Lovforslag gaaer en meget alvorlig Bestræbelse i den samme Retning. Tillad mig imidlertid at sige Dem, mine Herrer, at dette er et Middel, der ganske vist ogsaa i visse Henseender er ubilligt mod Embedsmændene, men det er aftvunget af Omstændighederne, hvorhos det indvirker i en ganske anderledes Grad paa Pensionsbyrden end noget af de Forslag, her foreligger. Det virker i en dobbelt Retning, thi det virker ikke alene paa Pensionisternes Antal, men det virker tillige — og det er egentlig det Ubillige — væsentlig derved, at Embedsmændene aflutte deres Carriere, inden de ere komne til en saadan Tjenesteaalder, som der sandsynligtvis har været forudsat ved de Pensionsregler, der ere givne. Naar jeg derfor maa sige til det ærede Medlem (S. N. Hansen), som væsentlig har været Drøfer for det under Nr. 19 stillede Forslag, at jeg ikke kan gaae ind derpaa, er det ikke alene fordi ogsaa jeg tror deri at see et vist Truf — og jeg skulde tage meget fejl, om det ikke staaer i Motiverne, at Forslaget er stillet for at fremtvinge en Pensionslov — men det er væsentligt, fordi jeg anser det for at være Uret uden en saadan i Detail gaaende Undersøgelse, som vilde være nødvendig for overhovedet at have en fuldt begrundet Dom om Pensionslovens Regler, at indføre en Beklippelse af $\frac{1}{4}$ af Pensionen. Jeg vil endogaa gaae saa vidt, at jeg vil sige, at dette Forslag forekommer mig at være stridende, om just ikke imod Grundlovens Ord, saa dog ganske vist imod dens Hensigt, thi denne har sikkert ikke været, at Embedsmændene efter en velstent Tjenestetid, saalænge som deres naturlige Leveaar række, skulde afflediges med deres halve Gage, men dette vil blive Folgen af det Forslag, som det ærede Medlem har stillet. Det maa overhovedet ikke oversees, at Grundlovens Bestemmelser ikke ere givne for Embedsmændene, men for Stats tjenesten, fordi det var en Nødvendighed gennem Pensionerne at fikre Staten tilbørlig Tilgang af baade redelige og dygtige Embedsmænd. — Jeg tror, det vilde have været rigtigt, om man var bleven staaende ved at følge Regjertingen